

РЕШЕНИЕ

№ 5000

гр. София, 28.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 15.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4496** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 1 и чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано по жалба на К. С. М., ЛЧН: [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , принудително настанен в СДВНЧ – [населено място] към Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи, с адрес: [населено място], [улица], чрез адв. Т. А. И., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], офис 7-Г (партер), срещу Решение № В – 2 от 23.03.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което не е допусната последващата му молба за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Излага доводи, че административният орган е разгледал твърде „повърхностно“ подадената от чужденеца молба и не е обсъдил фактите, свързани с неговата бежанска история. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се явява, представлява се от адв. Т., която поддържа подадената жалба, моли съда да уважи

същата по изложените съображения в нея. Не претендира разноски

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ при МС, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт Ч., който моли съда да отхвърли депозираната жалба, като потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор Малинова, която излага становище за неоснователност на жалбата и в тази връзка моли съда да отхвърли същата, като потвърди оспорения административен акт.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че с молба вх. № В 508 от 29.07.2016 г. до Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, жалбоподателят е поискал закрила от Република България. По нея е постановено Решение № 8547 от 10.04.2017 г. на Председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ при МС/, с което молбата му за предоставяне на закрила е отхвърлена. Същото е обжалвано, като с Решение № 9/05.07.2017 г. по адм. дело № 16/2017 г. по описа на АССГ е потвърдено като правилно и законосъобразно. С Решение № 19/28.02.2018 г. по адм. дело № С-55/2017 г. по описа на ВАС, решението на АССГ е оставено в сила.

На 09.03.2020 г., жалбоподателят отново се обърнал при към ДАБ при МС с последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № 105400, заведена в ДАБ при МС с вх. № РД 09-В-170/12.03.2020 г., с която се е позовал на настъпили нови обстоятелства, които счита, че са от съществено значение за личното му положение и държавата му по произход. В последната същият заявил, че не желае да се завърне в държавата си по произход, тъй като се опасява за своя живот предвид обстановката в С.. Към молбата приложил копия на информацията от публични източници за положението в С.. В указания му 7-дневен срок, жалбоподателят не е представил други доказателства, които да бъдат взети предвид при провеждане на предварителната процедура по допустимост на молбата.

По така подадената последваща молба е постановено Решение № В-2 от 23.03.2020 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ-МС, с което е отказано допускането на последваща молба. Актът е постановен, като според мотивите на административния орган, представените от жалбоподателя извадки от публични, медийни източници не представляват писмени доказателства, от съществено значение за личното положение на кандидата или относно държавата му произход. Посочено е още, че при преценката за допустимост на депозираната последваща молба за закрила, административният орган се е съобразил и със становището на ДАНС от 25.08.2016 г., с което се изразява отрицателно такова да бъде предоставена закрила на К. С. М., тъй като същият представлява заплаха за националната сигурност на Република България.

Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат на 22.05.2020 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящето производство е депозирана чрез административния орган до съда на 29.05.2020 г., следователно същата е процесуално допустима.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Обжалваното решение е издадено от Р. К., определен за интервюиращ орган, със съответната заповед на Председателя на ДАБ при МС. Административният акт е издаден в рамките на предметната компетентност на издателя му, съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ. Актът е произнесен единадесет дни след сезиране на органа с последваща молба за предоставяне на международна закрила рег. № РД09 В-170/12.03.2020 г., съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ.

По делото не се сочат доказателства за нарушаване правата на жалбоподателя по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния Комисариат на ООН за бежанците и други правителствени организации /чл. 23, ал. 1 от ЗУБ/; да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а от ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 от ЗУБ. Така следва да се формира извод, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба е надлежно проведена.

Доводите на жалбоподателя в насока, че решението е бланкетно, са неоснователни. Съгласно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок от 14 дни от подаване на последваща молба за предоставяне на международна закрила, интервюиращият орган единствено и въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца – молител, без да се провежда интервю, взема решение, с което допуска или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. От посочената правна уредба следва, че за да прецени дали обстоятелствата, на които молителят се позовава в последващата си молба за международна закрила, са нови, органът следва вземе предвид обстоятелствата, на които се основават предходните молби за международна закрила, подадени от чужденеца. На второ място органът следва да извърши преценка дали тези обстоятелства са от съществено значение за личното положение или за държавата по произход.

Интервюиращият орган не е допуснал сочените в жалбата процесуални нарушения – изяснил е всички заявени от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение, бежанската му история. Същият е съобразил, че наведените нови обстоятелства не са новонастъпили, както и не касаят лично молителя. В случая се касае за информация, предоставена от различни обществени медийни източници. Дори в проведеното с жалбоподателя интервю, същият е заявил, че спрямо него не са били отправяни заплахи, не е имал проблем с властите в страната си по произход, не бил арестуван, нито осъждан. Административният орган е съобразил правилно, че представените от жалбоподателя писмени доказателства представляват информация от публични, медийни и обществено достъпни източници, която не съдържа нови

обстоятелства, касаещи личната бежанска история.

В хода на съдебното производство е представена актуална Справка за общото положение и актуалната политическа обстановка в Сирийска Арабска република с вх. № МД-378/13.07.2020 г. на Дирекция „Международна дейност“, ДАБ при МС. След извършеното анализиране на информацията, съдържаща се в представените справки се установява, че на територията на С. е налице въоръжен конфликт, но ситуацията се успокоява, налице е вътрешно разселване, както и че повечето смъртни случаи са причинени от вируса С. 1 . В страната се полагат и значителни грижи за подобряване достъпа до медицински и здравни услуги, както и подобряване на обществено-политическото. Предвид Решение от 17.02.2009 г. на Съда в Л. по дело № С-465/07 г., това означава, че в страната не е налице безогледно насилие, характеризиращо се като въоръжен конфликт, а кандидатът се позовава на недоказани минимални лични причини, пораждащи страх, а нивото на общото насилие в С. трябва да е изключително, каквото с оглед представената от справките информация не е. От представените от жалбоподателя доказателства се установява, че са налице данни за въоръжени конфликти в провинция И., но не е посочена връзката на тази обстановка в тази част от страната с личната история на чужденеца.

В заключение, съдът намира, че правилно Интервюиращият орган при ДАБ при МС не е допуснал депозираната последваща молба на К. С. М. до производство за предоставяне на международна закрила, предвид липсата на посочване на конкретни новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно и не са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК във вр.с чл. 91 от ЗУБ. Жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Разноски по делото не се претендират от страните, поради което съдът не дължи произнасяне по дължимостта им.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. С. М., ЛЧН: [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , принудително настанен в СДВНЧ – [населено място] към Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи, с адрес: [населено място], [улица], чрез адв. Т. А. И., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], офис 7-Г (партер), срещу Решение № В – 2 от 23.03.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което не е допусната последващата му молба за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: